

Vad önskar biologiska barn i familjehem?

Hallå där Caroline Åkerhielm, samordnare på Familjehemspoolen, ni har undersökt om de biologiska barnen i familjehemmen vill ha direkt stöd från er verksamhet, och i så fall på vilket sätt. Berätta mer!

– Först vände vi oss till de biologiska barn som fortfarande bor hemma, från sju års ålder. Utifrån [de svar vi fick](#) blev vi nyfikna på hur "vuxna biologiska barn" ser på situationen. Då gjorde vi [en uppföljare](#) där vi vände oss till biologiska barn som har flyttat hemifrån. Vi ville veta vad de hade önskade för stöd innan placering, under placeringens gång och efter avslut.

Vilka är de viktigaste resultaten?

– Det som blev allra tydligast var att majoriteten, 90 procent, ville att stödet även fortsättningsvis skulle ske via föräldrarna. Flera önskade att bara ha möjligheten att kontakta konsulenten, veta vart de kan vända sig. Vissa önskade fler aktiviteter där även biologiska barn kan träffas, så det har vi tagit med oss. Det blev tydligt att information om barnet/ungdomen som ska flytta in är jätteviktigt för de biologiska barnen. Vi fick jättemånga bra tips på vad vi kan tänka på – den frågan hade högst svarsfrekvens av alla! Det var även flera som nämnde att plötsliga avslut är särskilt jobbiga att förhålla sig till, att man vill kunna se varandra i ögonen och säga ordentligt "hejdå" till en person som har bott i ens familj. Det blir tyvärr inte alltid så.

Varför ville ni göra den här undersökningen?

– Vi – och säkert många fler med oss – pratar ofta om de biologiska barnens roll. Dels att deras insatser ibland är avgörande för det placerade barnens utveckling, men framförallt om deras lite märkliga position. Det är förstås

föräldrarna som har det formella ansvaret för att vara familjehem, men att bli familjehem påverkar ju hela familjen på en massa olika sätt. Många runt de biologiska barnen bekymrar sig för deras situation, professionella och föräldrar bland annat. Så sa en av våra konsulenter det självklara på ett månadsmöte; "Vi får väl ställa frågan till dem det gäller istället för att sitta här och gissa". När hon väl hade sagt det så blev det så enkelt, det var bara att sätta igång.

Var det något särskilt som stack ut?

– I efterhand blir det tydligt att vi från början förutsatte att de biologiska barnen ville ha stöd från oss, och vi gav oss själva uppdraget att ta reda på hur det stödet skulle se ut. Så var det ju inte riktigt, och det var nyttigt för oss att se. Det finns förvånansvärt lite forskning i Sverige på området, vilket är ganska konstigt med tanke på att biologiska barn är en så viktig del av ett familjehem. Sen skaver begreppet "biologiska barn". Det känns otidsenligt och exkluderande mot adopterade barn, bonusbarn, vårdnadsöverflyttade för att nämna några exempel. Hoppas det begreppet byts ut mot något bättre snart!

Läs SocialPolitiks [intervju med Andreas](#) om hur det är att växa upp med fostersyskon